

Dívám se dívám

Lucie Bílá

Dívám se dívám a ty spíš,
matně se leskne malý kříž,
stoupá a klesá tvoje hrud'
a já si říkám: Bůh jen sud',
Bůh jen sud'.

Zdali až jednou blýskne A se
a vítr liják přinese,
vezmeš mě k teplu pod tvůj plášť,
jestli to pro mě uděláš.

Když budu sedět nehnutě
a zase znovu zklamů tě
svým dojmem, že jsem na poušti
a že mě štěstí opouští.

(ach!)

Zeptáš se: kam jsi oči dal,
tvá šťastná hvězda svítí dál,
jdi za ní, já tu držím stráž.
Tak se ptám, jestli to uděláš.
Tak se ptám, jestli to uděláš,
pro mě uděláš.

Co když se těžce zadlužím
i ten kříž prodáš – co já vím.
Když mě mé masky unaví,
stáhneš mě k sobě do trávy,
do trávy.

A klidně řekneš hroznou lež:
na svoje léta hezkej jseš,
před sebou ještě všechno máš,
jestli to pro mě uděláš.

Co když mě zapřou přátelé
a budu s cejchem na čele
podroben strašné žalobě.
Vzkážeš mi: stojím při tobě,
jen při tobě.

(ach!)

Jediná vždycky budu stát
i když ti celý svět dá mat,
věřím ti všechno – braň se, snaž.
Jen se ptám, zda to uděláš.
Jen se ptám, jestli to uděláš,
pro mě uděláš.

Stoupá a klesá tvoje hrud'
tak spolehlivě jako rtut'
na teploměru našich dní,
ráno svět zuby vycení, vycení.
A mně se mnohé nezdaří,
ale tvé prsty po tváři
mi zvolna přejdou každý zvlášť'.

Vím, že to pro mě uděláš,
já vím, že to pro mě uděláš,
všechno uděláš.